

opusdei.org

„Norint paklusti, reikia būti nuolankiam“

Kai tenka vadovauti, nė vieno nežemink; veik taktiškai; gerbk to, kuris tavęs klauso, protą ir valią. (Kalvė, 727)

gruodžio 15 d.

Jis dažnai prabyla per kitus žmones. Tačiau matydami jų trūkumus arba abejojame jų informuotumu ir gebėjimu suvokti visus problemos aspektus, arba pajuntame norą nepaklusti.

Visa tai gali turėti dieviškąją prasmę, nes Dievas neverčia mūsų akiai paklusti. Jis nori, jog paklustume protingai ir atsakingai, sąmoningai padėdami kitiems. Tačiau būkime nuoširdūs sau kiekvienu atveju tyrinėdami, kas mus skatina veikti: meilė tiesai ar savanaudiškumas ir prisirišimas prie savo pačių nuomonės. Kai mintys atskiria mus nuo kitų žmonių, kai jos silpnina mūsų bendrystę, vienybę su savo broliais, tai yra ženklas, kad neveikiame pagal Dievo dvasią.

Nuolat kartoju: nepamirškite, kad norint paklusti, reikia būti nuolankiam. Vėl pažvelkime į Kristų. Jis pirmiausia paklūsta Juozapui ir Marijai. Dievas atėjo į pasaulį paklusti, paklusti kūriniam. Žinoma, tai du labai tobuli kūriniai: Švenčiausioji Marija, mūsų Motina, už kurią didingesnis tik pats Dievas, ir ypatingo tyrumo žmogus – Juozapas. Tačiau jie tėra kūriniai ir

vis dėlto Jėzus, būdamas Dievas, pakludavo jiems. Turime mylėti Dievą ir Jo valią, trokšti atsiliepti į Jo įkvėpimus. Pastarieji ateina vykdamt pačias kasdieniškiausias gyvenimo pareigas: valstybines, profesines, darbo, šeimos, socialinio gyvenimo priedermes, įveikiant mūsų pačių ir kitų žmonių sukurtus sunkumus, išgyvenant draugystę, didžiulį norą daryti tai, kas gera ir teisinga.
(Kristus eina pro šalį, 17)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/norint-paklusti-reikia-
buti-nuolankiam/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/norint-paklusti-reikia-buti-nuolankiam/) (2026-03-29)